

Če pade kolo z avtomobila. V Bohinjski Bistrici je padlo kolo z drvečega avtomobila, katerega je šofiral šofer Franc Fajdiga. V avtomobilu se je peljal Jan Ulman, občinski tajnik v Kamniku, z družino. Ker se je vozilo prevrnilo, so dobili vsi potniki poškodbe in so jih ptepeljali v ljubljansko bolnišnico. Ulmanovi so si kmalu opomogli, poškodba šoferja Fajdige pa je resnega značaja.

Smrt pod z gnojem naloženim vozom. V Pipanovi jami ob Vilharjevi cesti v Ljubljani se je zgodila 8. julija smrtna nesreča. 22 letni voznik Ivan Hujan iz Most, ki je služil pri posestniku Pircu z Ambroževega trga, je odvažal gnoj iz omenjene jame. Nenadoma se je poln voz gnoja prevrnil na Hujana in mu je teža zdobila lobanjo, da je bil pri priči mrtev.

Pretrses možganov. Franjo Franz, 46letni uradnik in strojni tehnik v tovarni »Kuverta« v Ljubljani, je padel tako nesrečno iz dvigala v tovarni, da si je pretresel možgane pri padcu in je dobil tudi druge notranje poškodbe. Reševalci so ga prepeljali v brezupnem stanju v bolnišnico.

Tramvaj poškodoval kolesarja. Huda nesreča se je zgodila 9. julija popoldne v Šiški pri Ljubljani, kjer se je hotel šofer Franc Avbelj s kolesom ogniti tramvaju. Kolo se mu je zarilo med tračnice in kolesarja je tramvaj podrl na tla tako, da je obležal nezavesten in so ga prepeljali v nevarnem stanju v bolnišnico.

Usodepolni udari strele. V Ljubečnem pri Celju je udarila strela v hlev posestnika Mirnika, ki je pogorel z raznim poljedelskim orodjem. Pogorelec je hudo udarjen, ker je bil sicer zavarovan, vendar ni plačal premije in mu ne bo izplačana zavarovalnina. — V Gaberju pri Celju je zgorelo vsled udara strele vojaško skladišče, v katerem je bilo veliko sena, slame ter ovska za vojaške konje. Gasilci so preprečili, da se požar ni razširil na sosedna poslopja. Škoda znaša 200.000 Din. — V Ložnici pri Celju je užgala strela in je vpepelil ogenj 50.000 Din vredno gospo-

Bodoče matere
morajo skrbeti, da se izognejo vsaki lenivosti prebavil, posebno zapeki, s uporabo naravne

FRANZ-JOSEFOVE

grenčice.

FRANZ-JOSEFOVA

voda se lahko pije in deluje v kratkem času brez neprijetnih pojavov.

Ogl. reg. S br. 15485/35.

darsko poslopje posestniku Lipovškemu. Tudi v tem slučaju so obvarovali gasilci sosedna poslopja. — V torek 6. julija popoldne je prihrumela nad Maribor in okolico nevihta z udari strele. Udarilo je v strelovod dimnika mestnega vodovoda na Teznu, dalje je istotam strela hudo poškodovala transformator, izolatorje ter žice z visoko napetostjo pri podjetju »Kovina«. Na Teznu je še istočasno usekalo v oljnati priklop naprave za visoko napetost, ki je last tvrdke »Teksta« na Teznu. — Pri naganju sena je ubila strela v žalcu 31 letnega delavca Mihaela Obrezo iz Vel. Pirešice. Obreza je bil na mestu mrtev, ostalim delavcem se ni zgodilo nič posebnega. — Med nevihto je udarilo v vasi Kračali na Kranjskem v Lundrov skedenj, ki je pogorel do tal. — Pri Sv. Gregorju je urezalo v visoki mlaj, ki je stal od birme. — V gozdu nad Sodražico je ubila strela apneničarja Ivana Mervarja, doma iz Kastva pri Sušaku, ki je s svojim rojakom pripravljaval apnenico. Mervarjev tovariš je bil od udara samo omamljen in si je kmalu opomogel. — V Pružinski vasi pri Štornah v daljni okolici Celja je udar strele upepelil šestokenski kozolec mlademu gospodarju Valentinu Kramarju. Na pomoč prihiteli sosedje so ubranili hlev. Škoda znaša 50.000 Din, zavarovalnina pa samo 5000 Din. — Strela je zažgala velik kozolec dvojnik posestniku Martinu Grasičarju v Napušcu, občina Sv. Jurij pod Kumom. Ob udaru strele sta spala na kozolcu posestnikov sin ter hlapec in sta se komaj rešila. Ogenj se je razširil še na kaščo, drvarnico in hleve. Rešili so deset

glav živine ter šest svinj. Z gospodarskim poslopjem pa je zgorelo žito, orodje in vozovi. Sosedje so rešili hišo. Škoda je velika, zavarovalnina znaša komaj 8000 dinarjev.

Razne požarne nesreče. V bližnji okolici Ptuja je vpepelil najbrž od zlobne roke podtaknjen ogenj hišo in gospodarsko poslopje posestnika Jakoba Steklec. Razen dveh poslopij so zgorele tri krave in pet svinj. Škoda znaša 40.000 Din. — V Vuzenici je izbruhnil ogenj v gospodarskem poslopiju posestnika Alojzija Kresnik in je uničil ostrešje. Škode je za 25.000 Din. — V Slovenjgradcu je izbruhnil ogenj v hiši inočarja Franca Lobej in je napravil precej škode. — V Kaniži pri Št. Ilju v Slov. goricah je postala žrtev plamenov viničarja posestnika Jožefa Muršeca. — V Levitču pri Poljčanah je zgorela 25.000 Din vredna hiša posestniku Janezu Ugerškemu. Posestnici Antoniji Franci je vpepelil ogenj v Poljčanah viničarijo in znaša škoda 10 tisoč dinarjev.

Razne novice.

Tekmo koscev in žanjic so priredili v bližini Maribora, kajpada na Gospodov dan. Prišlo je nekaj članov in članic nekega društva kmečkih fantov in deklet. Govorilo se je, da bo nastopilo 70 tekmovalcev, pa je nastopilo samo šest fantov in šest deklet. Tekma je torej bila prav klaverna. Zanimivejše pa je bilo to, kar je tekmi sledilo: zabava v gostilni do drugega dne. V čem pa so tamkaj tekmovali?

»Domovina«, ne slovenska, marveč jenesarska, simpatično poroča o obnem zboru Kmetijske družbe, ki je bil v nedeljo 4. julija. O poslovanju te zadruga ve samo toliko povedati, da so bili odobreni zaključni računi za poslovno leto 1936 in da je bila sprejeta razrešnica glavnemu in nadzornemu odboru. Cesar pa jenesarsko glasilo ne poroča, bodo naši čitatelji našli v naši današnji številki v prilogi »Za gospodarje«. Tam se bodo uverili, ali in kakšna razrešnica bi bila upravičena.

Najmlajši ded v Franciji

Poseben rekord je dosegel neki Charles Drouet, ki živi v Aubervilliersu pri Parizu. Postal je po vsej verjetnosti najmlajši ded v Franciji. Kakor pripoveduje sam, se je rodil 31. decembra 1900. Njegova 17 letna hčerka pa je že 6. novembra 1936 dobila otroka in tako je Drouet pri 36 letih postal ded. Drouet je na to zelo ponosen. Največja njegova želja je, da bi s njegova vnučka, kateri velja zdaj vsa njegova ljubezen, tudi čimprej poročila, tako da bi nekako pri 50 letih, torej v najlepši moški dobi, postal že praded. Če mu bo sreča posebno naklonjena, utegne pri 70 letih biti že prapraded. Toda tako daleč, kakor

Grofov jagar.

Povest iz domačih hribov.

27

»Kaj? Ali ne verjamete? Ste mi res krotke ovčke!« se je rogal Lavrinc. »Pojdite pa pogledajte v Dobrovlje, prepričajte se sami, kako lepo je vse zapleteno! Deklina se je usedla kakor na svoje. Saj je zadnjič oni Gašpar pravil v Kapli v gostilni, da je njegovi sestri veliko bolje, odkar ima tako postrežnico in da je take, kakor je Veronika, ni daleč naokoli nikjer; bolnica da brez nje kar biti ne more več. To ta sveta coprnica res zna, da ti vsakega norca na svoje limanice dobi.«

Špela je od jeze škripala z zobmi. Iz zelenih oči so ji švigali strastni ognji, rdeči lasje so ji goreli, pege na spačenem licu so ji čisto počrnele.

»Kar je še najbolj imenitno, tega še povedal nisem,« je nadaljeval Lavrinc in se zlobno režal; »... toda to je skrivnost, ne smem povedati. Obljubil sem, da tega ne bom drugim pravil.«

»Nam že lahko poveš. Mi ne povemo nikomur. Saj smo sami med seboj. Povej!« ga je nagovarjal krojač Murko.

Urarjeva Reza pa je silila:

»Povej, povej! Tiho bomo.«

»Tiho ko miš,« je dodal Jozelj.

»Ali ste mi radovedni, hehehe!« se je zahehetal

Lavrinc. »Če mi torej obljubite, da boste molčali, vam povem, pa samo vam... Cenca ima pod palcem: hišo brez dolga in še precej denarja. Ni dolgo tega, ko je napravila testament. Kaj pravite, komu je dala vse zapisati? Vse do zadnjega krajcarja — grofovemu jagru. Ko ženska umre — in to bo čez kak teden gotovo, bo Anza petičen mož; ne bo se mu treba pobijati z gamsi na planini, ko ga to delo itak ne veseli več, odkar se mu je oni krat pripetila tista nesreča. Gotovo se bo preselil v Dobrovlje v svojo lepo hišo in se bo oženil. Nevesta pa ga že kar v gnezdu čaka, hehehe.«

»Frklja prekleta! Pa se tako sveto drži! Oči ji je treba izpraskati, kropa bi ji ulila v lice,« se je penila Špela.

Njen oče, krčmar Tilen, je pozibal svojo kosmato glavo in je zakrotil:

»Kdo je testament videl? Komu je ženska na nos obesila, kaj je dala zapisati — komu, pravim, komu?«

»Videl testamenta nisem, vem pa natanko, kaj stoji v njem,« je rekel Lavrinc. »Moj prijatelj Koshutnik, dobroveljski občinski pisar, mi je vse povedal. Ta je bil zraven, ko je delala testament, in ga je pisal. — Toda nikomur ne smete povedati, da veste od mene ali od njega kaj; sploh ne smete nikomur ne besede o tem črhiniti.«

»Da, da, seveda... O skrivnostih treba molčati... Da pa je ta Veronika tako z vsemi mažami na-

30 letni jubilej. Društvo slovenskih katehetov je obhajalo 6. julija ob navzočnosti 60 članov in ljubljanskega škofa dr. G. Rožmana pri Mariji Pomagaj na Brezjah 30 letnico.

Elektrarna Fala v umetni megli. Bano vinske protiaeroplanske zveze iz Zagreba, Ljubljane in Maribora so se zbrale po svojih zastopnikih v Fali, kjer so napravili zanimiv poskus. Mariborski gasilci s štirimi tovariši od tvrke »Kovina« na Teznu so s pomočjo posebnih priprav tekom 20 minut obdali celo elektrarno Fala v obsegu enega kvadratnega kilometra z gosto umetno meglo. Poskus zameglitve je zelo dobro uspel.

Obrtniki na VI. mariborskem tednu. Prirediteljev Mariborskih tednov ima namen prikazati predvsem delovanje in napredek naše obrti, trgovine in industrije. Vsi razstavljalci se zavedajo važnosti sodelovanja na Mariborskem tednu, zato se že dalje časa pred otvoritvijo vneta pripravljajo. Ena najzanimivejših razstav je vsako leto razstava naših agilnih obrtnikov, saj pa je tudi zelo pestra in tako za obrtnike kakor za obiskovalce koristna. Tudi letos so se mariborski obrtniki odločili za sodelovanje na VI. mariborskem tednu. Po pripravah sodeč bo njihova razstava letos še večja in zanimivejša, saj bodo razstavljali obrtniki vseh strok. Sodelovali bodo mojstri, pomočniki in vajenci. Obiskovalci Mariborskega tedna bodo lahko občudovali praktične izdelke na obrtniški razstavi in ugotovili lep napredek. Na razstavi se bo občinstvo seznanilo tudi z onimi izdelki, ki jih izdelujejo v odlični kakovosti domači obrtniki, ki pa smo jih doslej v veliki meri uvažali iz tujine. Obrtniška razstava ima namen koristiti tudi obrtnikom samim, saj je znano, da nimajo baš rožnatega položaja. Prav zato je njihova marljivost in želja pripraviti čim lepšo razstavo tem bolj upoštevajna vredna. Ker je za obisk Mariborskega tedna, ki se bo vršil od 31. julija do 8. avgusta, dovoljena polovična voznina, je pričakovati zelo mnogo obiskovalcev, ki bodo znali ceniti agilitet mariborskih obrtnikov.

Počitnice bodo minule, kam pa potem? V Knobleharjev zavod Misijonarjev sinov presv. Sren v Dravljah pri Ljubljani se sprejemajo pridni dečki, ki žele postati duhovniki in se posvetiti misijonskemu poklicu. Mesečno plačilo prav nizko. V poštev pridejo dijaki vseh gimnazijskih razredov, za I. razred le taki, ki so že napravili sprejemni izpit na katerikoli gimnaziji. Gojenci Knobleharjevega zavoda obiskujejo škofijsko gimnazijo v št. Vidu. Prošnji za sprejem je priložiti krstni list, šolski izkaz, zdravniško spri-

čevalo. Natančnejša pojasnila se dobe pri vodstvu. — Knobleharjev zavod, Dravljah 148, p. št. Vid nad Ljubljano. — P. Stanko Dobovšek, misijonar.

»Vzajemnost«, društvo duhovnikov lavantinske škofije, ima svoj redni letni občni zbor dne 26. julija ob pol desetih v Mariboru, bogoslovje, Glavni trg 7, po običajnem sporedu. — Odbor.

Pozor pred sleparjem! Zadnji čas se potika po slivniški in framski župniji mož, ki polzeveduje za bolnike, kateri trpijo na revmatizmu, v sled ran na nogah in sličnih boleznih. Bolnikom zatrjuje, da jih bo sigurno ozdravil. Ker se ljudem nalaže, da so ga poslali sorodniki, sosede itd., mu marsikje nasedejo in verjamejo. Zahteva pa za svoje »mazilo« lepo vsoto. Tako je že ogoljufal v Slivnici več ljudi. Sleparski »zdravniki« je visoke postave, nad 45 let star, nosi s seboj oguljeno usnjato črno suknjo kot povračnik. Kjer bi se pojavil, naj takoj opozorijo orožnike, da prejme za »mazništvo« tudi zaslužen plačilo.

Naplavljen truplo. Pri Vuhredu je naplavila Drava truplo neznanca, ki je bil star 45–50 let in je bil več tednov v vodi.

Opozorjamo na otvoritev novo dožidanega lokala za oddelek manufakturne in konfekcijske trgovine Anton Macun v Mariboru. Lepo in zanimivo razstavo si naj vsakdo ogleda v podaljšnem hodniku. Pri tej priliki nudi ta splošno znana solidna trgovina za dobo enega meseca pet odstotkov popusta.

Obžalovanja vredni slučaji.

Kako vas sramotijo! Vas, slovenske može in fante, ki ste se zbrali na sijajnem taboru v Celju, si drznejše nezasišano sramotiti jenesarji, pofarji in jugofašisti! Celjska »Nova doba«, pristno-jenesarski listič, je ponatisnila poročilo jugofašističnega »Pohoda« o celjskem taboru. Ponatisnila ga je v celoti brez pripombe, kar dokazuje, da se z njim istoveti. V tem poročilu se zasmehujejo slovenski može in fante kot »neka posebna pasma slovenskega naroda«, kot »redka pasma Slovencev«. Torej je slovenski kmečki mož in slovenski kmečki mladenič neka pasma slovenskega naroda, narod kot tak pa tvorijo jenesarski, pofarski in jugofašistični škrici. Dobro si zapomnite, slovenski

može in fante, to podlo sramotenje. Za ušesa pa primite tiste ljudi, ki stojijo za jenesarskimi in fašističnimi listi in ki jim vi nosite svoj denar. Strogo se držite načela: Svoji k svojim! Nasprotniki našega krščanskega in slovenskega načela smatrajo slovensko kmečko ljudstvo kot »pasma«, kakor so nekdanj Turki in poturčenci smatrali kmeta kot »rajo«. Raja se je že davno osvobodila, tudi »pasma« bo dala svojim sramotilcem odgovor, ki bo trajno učinkovit!

Prvi skrunilec evharističnega križa prijet. Po Kranjskem je padla pod zločinsko roko brezbožnikov cela vrsta evharističnih križev in so bila vsa poizvedovanja za krivci zaman. Sedaj se je posrečilo prijeti zločinca, o katerem je neizpodbitno dokazano in je tudi že sam priznal, da je podžagal visok evharistični križ v Dolnjem Logatcu. Logatčani so postavili prvi evharistični križ 19. aprila 1935 in je padel dne 15. novembra 1936. Drugič so ga postavili 29. novembra 1936 in ta je bil podžagan v noči na 5. julij. Zaprti storilec je Andrej Seljak, mizar, ki ima hišico v drevoredu ob državni cesti od Logatca proti Vrhniku. Preiskava bo dognala, kdo je tega človeka nagovoril k zločinu, katerega je priznal po daljšem zanikanju pod težo dokazov.

Vlom v župno cerkev. V noči na 9. julij je bilo vlomljeno v župno cerkev v Kranjski gori. Vlomilec je odprl s ponarejenim ključem tabernakelj, iz katerega je prenesel monštranco in ciborij s hostijami v spovednico. Na monštranci je odlomil le en žarek, ker je videl, da nima vrednosti. Spravil se je nad krstni kamen, kjer je odlomil na posodi za sv. olje pozlačen križ. Nato je vdrl s krampom v grobnico pod kapelo sv. Jožefa, kjer je sedem krst. Vsem krstam je odzvilgnil pokrove in iz ene je vzel rožni venec v prepričanju, da gre za dragocenost. Nazadnje je vlomil še v obo nabiralnika. Eden je bil prazen, v drugem pa kakih 30 Din. Skupna škoda znaša 250 Din. Storilec se je pustil najbrž zvečer zapreti v cerkev, v kateri je domneval zlato in še razno drugo bogastvo, a se

mazana, tega bi nikoli ne bil verjel... Tiste ženske, ki se najbolj sveto držijo, so navadno najslabše... Škoda za jagra, zdaj je z našo godbo pri kraju!

Tako so govorili krojač, Reza in Jozelj vsi povprek. Špela pa je zdirljala, kakor da je ob pamet, v kuhinjo; tu je sedla na peč in se začela od jeze dreti... Ah, zdaj ve, zakaj se je je jagar tako otepal in ni hotel o ženitvi nič čuti! Tod ga je torej bilo!

Ali naj si nikar ne misli, da bo srečen s svojo izvoljenko! Ta coprnica ga ne sme dobiti; za to bo že ona, Špela, poskrbela.

Ko bi le vedela, kam je skril tiste ukradene reči iz šmarske cerkve! Saj vendar ni šent, da bi jih ne bilo mogoče najti!

Morda jih je skril v tisto luknjo gori, kjer je lani pobral orlovsko gnezdo in je potem tam hranjeval svoje orožje? Takrat mu je morala pomagati, ko je po vrveh vlačil svoji puški tja gor. V tisto luknjo bi se dalo od zgoraj dol po kaki močni vrvi že priti; korajžje je treba...

Edino svojo ruto bi rada zopet imela, da bi on ne imel ničesar v rokah, kar bi moglo pričevati zoper njo; vsemu drugemu bi se rada odrekla.

Ne, ne, ničemur se ne mara odreči; vse hoče dobiti v roke, kar sta tedaj pobrala v cerkvi. Tedaj ga bo imela s čim držati, ne bo se ji mogel več izmuzniti, rajal bo, kakor bo ona žvižgala...

Glej ga, šenta, še nekaj! Ali bi se ne dale te reči podtakniti Veroniki? To bi bilo nekaj!

Peklensko zloben nasmeš je spreletel Špelin obraz... Da, naj velja, kar hoče, vse bo storila... Našla bo in bo spletla oni hinavski coprnici tako zanko, da ji bo sape zmanjkovalo...

Nenadoma je stal zraven nje Lavrinc, ki se je priplazil iz gostilne. Prijel jo je za roko in dejal priliznjeno:

»Ljubica, kaj pa delaš? Saj se vendar ne boš cemerila za jagrom! Pusti ga, naj gre cigan! Jaz te imam stokrat rajši, kakor te je imel on.«

»O jagru ne maram več čuti,« je zaškrpala Špela. »Ali tej kači mežnarski pa bom posvetila. To mrzim ko vrag. To moram zdrobiti — zadavila bi jo, uh! Že vem, kako.«

»Morda jo jaz še bolj mrzim ko ti. Le na priloznost čakam, da ji posvetim. Dajva skupno!«

»Če mi bo tvoje pomoči treba, ti bom rekla.«

»Kaj nameravaš? Povej mi!«

»Ne — da — ne, ne! Nič gotovega še ne vem. Vsak svojo pot pojdiva! Na kraju se bova že sešla.«

Iz gostilne se je jezno zadrli krčmar:

»Špela!«

Nekdo je zasviral na orglice in koraki plesalcev so se začuli. Lavrinc je prijel Špelo in odskakljal z njo v sobo.

pravi, za zdaj še ne misli.

Edinstven material za pozidavo cerkve

V francoskem mestu Maheju v Srednji Indiji so zgradili cerkev iz samih koral in se svetijo nje zidovi pri solnčni svetlobi v bajno krasnih rdečih barvah. To je prvi primer, da so se porabili kosi koralnikov za pozidavo cerkve.

Porast protestantizma v Avstriji

Protestantizem v Avstriji raste, ker hitlerjevska propaganda dela z vso silo na to, da njeni člani izstopajo iz katoliške Cerkve. V zadnjih petih letih se je število protestantov pomnožilo za kakih 30.000 duš.

(Dalje sledi)